

Hüpszifron

A könyv azokra a dolgokra vonatkozik, melyeket Hüpszifron látott, a szüzessége házában nyilvánították ki számára. És hallgatta felebarátját [...] Fajnopszot és [...], és rejtelemben beszéltek egymással.

Most én voltam a rangidős személyesen [...] eljöttem a szüzességem házába és lementem a világba. Aztán azokról beszéltek nekem, akik a szüzességem házában laktak.

És lementem a világba és azt mondták nekem: „Hüpszifron ismét elhagyta szüzessége házát.” Azután az, aki hallotta, Fajnopsz, aki belélegezte (Hüpszifron) vérének forrását, mely szétterült belőle.

És azt mondta: [„Én vagyok Fajnopsz] vétkezik [...] csodál [... a számos] csupán emberi maradványokból vagy láthatok egy [férfit, a vérszerű vagy...], -nek a [...tűz] és egy [...] kezé[ben].

Ami engem illet, azt mondtam neki: „Fajnopsz nem jött oda hozzám; nem tévedt el. [...] lát egy férfit [...] őt [...]. Ezért [...] melyet ő mondott [...] Fajnopsz ezt [...]

Láttam őt és azt mondta nekem: „Hüpszifrone, miért laksz kívülem? Kövess engem és én beszélni fogunk neked róluk.” Így hát követtem őt, mivel nagy félelemben voltam. És beszélt nekem a vér forrásáról, amit tüzet rakván nyilvánított ki [...] ő mondta [...].

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)